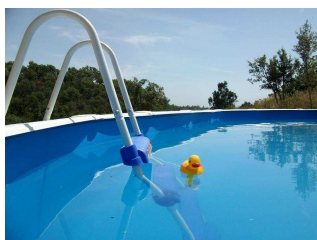


Nieuwsbrief Portugal Nature Lodge Juni 2009



Onze vorderingen

De tipi's en het zwembad, die ontbraken nog. En die zijn er nu. Bloed, zweet en tranen, dat wel. Nou ja, bij wijze van spreken dan, die tranen hebben we nog niet gehad. Verwonden doen we ons allemaal wel eens tijdens het werk en zweetdruppels die rollen er genoeg. Zeker tijdens de laatste dagen, het is echt heel warm! Gelukkig hebben we nu ons zwembad om in af te koelen.



Ons zwembad, het verdient niet de schoonheidsprijs en is nog lang niet het infinity bad dat we ambiëren. Maar het is gevuld met

zuiver bronwater uit onze put (25 keer rijden met de kuubtank en met het pompje 1000 liter water uit de put pompen om het 200 meter verderop weer in het zwembad te pompen.) en heerlijk om in af te koelen. En met een lengte van 7,3 meter kan je ook nog een beetje rondzwemmen. Het opzetten was nog best een klus met z'n tweetjes, maar het staat.



Een tipi opzetten is leuk werk. We hadden het al eens gedaan toen we de tipi's pas gekocht hadden in december. Als je eenmaal doorhebt hoe het werkt dan staat ze binnen een paar uur. Dachten we. De eerste tipi ging ook zo, die stond vrij snel. Het was nog een beetje puzzelen omdat we ze opzetten op een houten dek ipv op de grond, en dat is toch anders.

Maar de 2^{de} tipi viel erg tegen. Peter zijn vader, broer en vrouw met baby waren op bezoek en we zeiden; Kom, gaan we leuk een tipi opzetten. Maar na een keer of 6 opzetten en weer afbreken was de lol er toch wel af. Later hebben we het samen nog een keer of 4 moeten doen voordat ze goed stond. Op de een of andere manier lijkt dit model anders als de andere, en moeten de voorste palen langer zijn.



De tipi-palen zijn gehaald uit een eucalyptusbos van een vriendin. Palen van 6,5 meter lang moesten het zijn. Niet te dik want dan kan je ze niet meer hanteren. Maar wel zo recht mogelijk. En dat is nog best lastig. Soms lijken ze best recht maar zitten er toch grote kronkels in. En dat komt het model van je tipi niet ten goede. De gescoorde palen moeten dan geschild worden, van de bast ontdaan. Meestal gaat dat vrij makkelijk, je bent echt de boom aan het villen. Dan de grootste knoesten eraf en zo glad mogelijk maken. Een meditatieklusje als je bedenkt dat er 17 palen per tipi nodig zijn, Lekker in de schaduw met je verstand op nul.

Glamping

Wie heeft er niet van gehoord ... Wij hadden het woord wel eens gezien maar nooit gerealiseerd dat het officieel gebruikt zou gaan worden. Tot we werden gewezen op de site www.goglamping.com en eens zijn gaan googlen en zagen: het is echt een woord. We vinden het nog steeds een woord van niets maar hebben het toch ook maar op onze website gebruikt.

Glamping staat namelijk voor Glamorous Camping oftewel Luxueus Kamperen. En dat is dus wat wij aanbieden. Er zijn plekken met nog veel meer luxe, daar verblijf je in een tent maar die is bijna niet meer als

zodanig te herkennen. En ook plekken die iets primitiever zijn, bijvoorbeeld geen eigen douche en toilet. Maar allemaal hebben ze hetzelfde principe, kamperen zonder de stress van veel spullen meenemen, eerst je tent opzetten als je moe bent van een lange reis en in de rij staan voor de douches. Maar wel met het dicht bij de natuur zijn en veel buitenleven.



www.goglamping.net

En het is iets wat veel mensen leuk vinden, wij zijn ook blij dat we hebben ondervonden dat het niet alleen maar een leuk idee van onszelf is, maar dat er ook echt behoefte is. We krijgen ontzettend veel leuke reacties via mail en telefoon van mensen op onze site. Veel van Nederlanders, maar ook van Portugezen (die bellen meestal) en Belgen. We hebben al heel veel mensen moeten teleurstellen, de meeste aanvragen zijn nog steeds voor half juli tot half augustus en dan zitten we al vol. In september en oktober, absoluut ook goede kampeermaanden hier, hebben we nog plek zat. Dus als je nog een weekje weg wilt in het najaar!

Alentejo!

To do

De Alentejo is groot, de grootste provincie van Portugal, en staat voornamelijk bekend om zijn uitgestrektheid. Heuvels met oneindige graanvelden en zo nu en dan een kurkeik met een wit huisje erbij. Ook de kurkeikplantages en olijfbomgaarden zijn bekend en bij ons in de buurt te zien. Maar bij ons, in de Alentejo Litoral, heb je ook de kust, en dat maakt deze streek zo aantrekkelijk voor allerlei activiteiten.

Watersporten uiteraard. Surfen, kitesurfen, bodyboarden en kanoën worden hier veel gedaan. Altijd leuk om naar te kijken ook als je zelf geen behoefte hebt om het te doen.

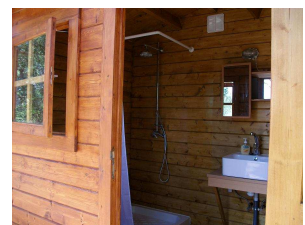
De beste plaats om te gaan surfen wisselt met de windrichting, de windkracht en vast nog heel veel andere factoren. In Vila Nova de Milfontes vind je surfscholen die je naar het beste plekje brengen (of je vertellen waar je het best naar toe kunt gaan als je de kunst zelf al beheerst).

De riviermonding van de Mira in Milfontes staat bekend als goede kanoplaats. Teams uit diverse landen komen naar Milfontes om een paar dagen te trainen voor een grote wedstrijd. Behalve goed om te trainen is het ook nog eens ontzettend mooi.

Zelf kan je in Milfontes of in Odemira een kajak huren om op de Mira te peddelen. Het is een getijdenrivier dus het makkelijkst gaat het met het tij mee, maar dan moet je wel de tijd hebben om op het volgende tij te wachten om

terug te gaan. We hebben het zelf laatst geprobeerd met een groep vrienden. Echt heel mooi, de rivier slingert door de heuvels en is nooit ruig of diep in de zomer. Dus ook goed te doen met kinderen. Nat worden is niet erg als je weet dat dit de schoonste rivier van Europa is.

Behalve mountainbiken, wat wij zelf graag doen al komt het er de laatste tijd helemaal niet meer van, kan je hier fantastisch wandelen (een andere keer meer over het mountainbiken). Lange hikes vanuit het lodge de heuvels in, of eerst met de auto naar de kust voor een wandeling over de kliffen mag je eigenlijk niet missen als je van wandelen houdt. Maar korte tochten richting de Mira en weer terug via het dorp Troviscais zijn ook prachtig. En best pittig met steile klimmen. Laatst werd er door de dorpsvereniging een wandeling georganiseerd naar de Mira en weer terug naar het dorp via de weg over ons land. Veel mensen waren toch wel nieuwsgierig naar onze activiteiten dus hebben we de wandeling uitgebreid met een tochtje naar de yurt, die ze allemaal wel heel mooi vonden. Al trok de badcel bijna nog meer bekijks!



Natuur in juni

De meeste weidebloemen zijn verdwenen en het groen van het gras verdwijnt ook langzaam. Het graan op de heuvels rond Troviscais is rijp en wordt al geoogst. Maar het wordt hier nooit kaal!

Veel struiken dragen de hele zomer door bloemen en het fruit wordt rijp. En kurkeiken en steeneiken, olijfbomen, eucalyptus en medronheiro blijven allemaal het hele jaar door groen.

Kilo's kersen hebben we geplukt bij vrienden die een aantal bomen hadden staan en zelf niet zoveel konden plukken als dat er aan hingen. Onze eigen perziken beginnen langzaam rijp te worden. Vorig jaar hing er bijna niets aan, de boom was overwoekerd door onkruid. Nu hangt hij vol. We zijn benieuwd of ze lekker zijn!

